



## รายงานการวิจัย

การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา  
การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ใน  
มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ คงสัตย์



## รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2  
ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย  
วิทยาเขตนครราชสีมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพงษ์ คงสัตย์

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุน  
จาก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย  
วิทยาเขตนครราชสีมา

พ.ศ. 2546

# รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2  
ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย  
วิทยาเขตนครราชสีมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพงษ์ คงสัตย์

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุน  
จาก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย  
วิทยาเขตนครราชสีมา

พ.ศ. 2546

## คำนำ

การวิจัยครั้งนี้ ชื่อว่า การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1 – 2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ซึ่งผู้วิจัยในฐานะผู้บรรยายประจำรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 – 2 ตั้งแต่ได้รับการบรรจุเป็นอาจารย์ประจำ ปีพุทธศักราช 2540 ก็ได้พยายามนำความรู้ที่ได้ศึกษารูปแบบและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษที่ได้รับจากการศึกษา อบรมที่ผ่านมา และประสบการณ์

อีกส่วนหนึ่งจากครูอาจารย์ที่ได้สอนผู้วิจัยมาตั้งแต่เริ่มสนใจภาษาอังกฤษ ก็ถือว่า ได้ผลระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้สังเกตพบว่าการเรียนรู้ของนิสิตนั้นจะสมบูรณ์และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ทุกประการในแต่ละบทเรียน นิสิตจะสามารถทำกิจกรรมการพูดที่ดี การอ่านที่ดี การเขียนที่ดี และการฟังที่ดีในชั่วโมงนั้น ๆ มากกว่าแต่กลับชั่วโมงถัดไปนิสิตไม่สามารถนำบทเรียนนั้นมาฝึกในชั่วโมงต่อไปได้

ดังนั้น การบรรยายรายวิชา ภาษาอังกฤษ 1 – 2 บางครั้ง ของผู้วิจัย จึงต้องมาซ้ำบทเรียนเดิมอยู่เป็นประจำและไม่สามารถนำเข้าสู่บทเรียนต่อไปได้ จึงเป็นเหตุผลที่ผู้วิจัยต้องนำเรื่องการเรียนภาษาอังกฤษ 1 – 2 ของนิสิตขึ้นมาศึกษาโดยนำรูปแบบการศึกษา และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติที่เรียกว่า การวิจัย ซึ่งผู้วิจัยตั้งชื่อเรื่องว่า การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1 – 2 ของนิสิต ชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 และ ศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิต ชั้น ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การวิจัยครั้งนี้จะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 1 – 2 และ การเรียนการสอนในสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา และ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร คณาจารย์ ที่ได้ให้คำแนะนำ สนับสนุนแนวคิดและมีความเมตตาให้ผู้วิจัยได้เข้ารับการอบรมการเขียนงานวิจัยรูปแบบต่างๆ และได้นำความรู้เหล่านั้นมาสู่ภาคปฏิบัติซึ่งอาจจะไม่สมบูรณ์เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์หรือมีข้อผิดพลาดอยู่บ้างอย่างไร ต้องขออภัยในการทำงานวิจัยครั้งนี้และยินดีน้อมรับคำติชม ข้อเสนอแนะจากเพื่อนคณาจารย์ ผู้รู้ และผู้เชี่ยวชาญด้านงานวิจัยทุกประการที่จะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานวิจัยครั้งต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพงษ์ คงสัตย์

ผู้วิจัย

ชื่อเรื่อง	การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียน ภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
ผู้วิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพงษ์ คงสัตย์
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
ปีที่วิจัย	2556

### บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 และศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 เก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 จำนวน 165 รูป เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 22 ข้อ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สถิติ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

#### ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1-2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X} = 2.19, S.D. = 1.02$ ) และเมื่อพิจารณาเป็น รายข้อพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน
2. ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1-2 ข้อการตั้งจุดประสงค์การเรียนรายวิชาไม่สอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับน้อย ( $\bar{X} = 1.72, S.D. = .87$ )

3. ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1-2 ข้อความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ  
ที่แตกต่างกัน ( $\bar{X} = 2.82, S.D. = .99$ ) ข้อไม่เข้าใจหลักไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ  
( $\bar{X} = 2.75, S.D. = .93$ ) และข้อทักษะในการอ่าน ฟัง พูด และเขียนภาษาอังกฤษ  
( $\bar{X} = 2.63, S.D. = .92$ ) อยู่ในระดับมาก

## กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1 – 2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต นครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 ในครั้งนี้สำเร็จเรียบร้อยลงได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจาก พระศรีธรรมภรณ์ รองอธิการบดี วิทยาเขตนครราชสีมา และคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ทุกท่านซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ และขอบพระคุณพระครูสังฆรักษ์สมจิต พุทธวิริโย ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ พระมหาคำภีร์ ภูริสีโล ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ นครราชสีมา พระมหาอุทตนา นราสโก ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขตนครราชสีมา ที่ได้ให้คำแนะนำการเขียนอ้างอิงเชิงบรรณ และการสร้างแบบสอบถาม วิธีการเก็บข้อมูล ตลอดทั้งการสรุปผลการวิจัย และอาจารย์ประพันธ์ นีกะระโทก หัวหน้าสาขาวิชา ภาษาต่างประเทศ ที่ท่านให้การสนับสนุนมาโดยตลอดในด้านแนวคิด และอีกสองท่าน คือ อาจารย์พิพัฒน์ภาสันต์ บุญเทียน อาจารย์ประจำที่ช่วยอนุเคราะห์ในเรื่องการคำนวณหาค่าสถิติและการวิเคราะห์แบบสอบถาม และแนะนำการเขียนความเรียงการสรุปผลการวิจัย และ คุณกิตติพัฒน์ สุวรรณศิริเมธี เจ้าหน้าที่ทะเบียนและวัดผล ที่ได้อนุเคราะห์ในเรื่องการคำนวณหาค่าร้อยละด้วยระบบคอมพิวเตอร์ในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างสูง

อย่างไรก็ตาม คุณค่าแห่งความสำเร็จในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอมอบให้นิสิตชั้นปีที่ 1 ทั้ง 4 คณะของมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 ทูกรูปที่เป็นศิษย์ของผู้วิจัย ปราศจากท่านแล้วอาจารย์ก็ไม่มีโอกาสได้ทำวิจัย ในชั้นเรียนซึ่งการวิจัยนั้นเป็นกระบวนการที่จะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ให้กับผู้เรียนและผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 – 2 และรายวิชาอื่น ๆ สืบต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพงษ์ คงสัตย์  
ผู้วิจัย

**สารบัญ**

หน้า

คำนำ.....	ก
บทคัดย่อ .....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
<b>บทที่ 1 บทนำ.....</b>	<b>1</b>
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
<b>บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....</b>	<b>7</b>
แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี.....	7
การปรับปรุงการเรียนการสอน .....	8
หลักการจัดทำใบงานประกอบแผนการสอน.....	11
การพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอน.....	12
พฤติกรรมของครูในชั้นเรียน.....	15
แนวตั้งเขปรายวิชาภาษาอังกฤษ 1.....	15
แนวตั้งเขปรายวิชาภาษาอังกฤษ 2.....	16

## สารบัญ ( ต่อ )

หน้า

<b>บทที่ 3</b> วิธีดำเนินการวิจัย .....	17
ประชากร.....	17
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	17
วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล.....	18
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	<b>18</b>
<b>บทที่ 4</b> ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	<b>21</b>
<b>บทที่ 5</b> สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	24
สรุปผลการวิจัย.....	24
อภิปรายผล.....	25
ข้อเสนอแนะ.....	<b>30</b>
บรรณานุกรม.....	<b>32</b>
ภาคผนวก.....	<b>33</b>
ภาคผนวก ก. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย .....	<b>34</b>
ภาคผนวก ข. ประวัติผู้วิจัย.....	<b>38</b>

## สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหา	
	การเรียนภาษาอังกฤษ 1-2.....	21

## บทที่ 1

### บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการเรียนรู้ คนที่มีความสันทัดชัดเจนในการใช้ภาษาย่อมเป็นต่อสำหรับการสื่อสารและแสวงหาความรู้ยิ่งกว่าผู้อื่นเสมอ โดยปกติภาษาย่อมเป็นของกลุ่มชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่ละกลุ่มชนต่างมีภาษาเป็นของตนเอง การติดต่อข้ามกลุ่มย่อมหมายถึงการเรียนรู้ภาษาซึ่งกันและกันด้วย ในปัจจุบันนี้โลกเริ่มแคบลงเพราะมีการติดต่อสื่อสารกันมากยิ่งขึ้นทุกที ภาษาก็ยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้นเป็นเงาตามตัว กลุ่มชนที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง และสังคม ยิ่งกว่าผู้อื่น ๆ ภาษาของกลุ่มชนนั้นก็พลอยมีอิทธิพลมากกว่าภาษาอื่น ๆ ไปด้วยในองค์การสหประชาชาติเองก็มีภาษาที่ใช้อยู่ถึง 6 ภาษาด้วยกันคือ อังกฤษ สเปน จีน อาหรับ รัสเซีย และฝรั่งเศส ( UN 0199 : 8 ) การที่สมาชิกกว่า 190 ประเทศต้องสื่อสารกันด้วยภาษาสากลเพียงหกภาษาย่อมสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของภาษาที่มีต่อประชาคมโลก เป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ( ปรับปรุง พ.ศ. 2533 ) จึงกำหนดให้นักเรียนในระดับประถมศึกษาต้องเรียนภาษาอังกฤษอันเป็นภาษาสากลที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในนานาอารยประเทศ โดยจัดเป็นกลุ่มประสบการณ์กลุ่มหนึ่งของหลักสูตร ( ว่าที่พ.ต. ดร. นกมล เจนอักษร : 2544 , 122 – 124 )

#### 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในยุคปัจจุบันมีหลากหลายรูปแบบซึ่งเป็นที่มนุษย์จะแสวงหาได้จากสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันมีการแข่งขันทางการศึกษาสูงมาก เพราะฉะนั้น มนุษย์ที่ต้องการอยู่อย่างมีความสุขต้องมีการศึกษาระดับใดระดับหนึ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กล่าวถึงรูปแบบ การจัดการศึกษาไว้สามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยซึ่งการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา จัดอยู่ในระบบที่หนึ่ง คือ การศึกษาในระบบ กล่าวคือ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดผลประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอนซึ่งมีความสอดคล้องกับมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พุทธศักราช 2542 ได้กล่าวถึงการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาดำเนินการ คือว่า จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์จริง และประยุกต์ความรู้มาใช้ เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา , จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็นทำเป็น รักการอ่าน และเกิดใฝ่รู้อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง

การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนและสมดุลกัน , ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมสื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ให้เกิดได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดาและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย ( สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ : 2545 ) และสอดคล้องกับแนวคิดของท่านนายแพทย์ประเวศ วะสี ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นตัวตั้ง หรือ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด หรือยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การเรียนรู้ในสถานการณ์จริงของผู้เรียนเอง ดังนั้น ครูจัดให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ กิจกรรม และทำงานอันนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนครบทุกด้านทั้งร่างกาย จิตใจ หรือ อารมณ์ ความรู้สึกรู้คิด สังคม วัฒนธรรมประเพณีและสติปัญญา ( คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนของคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติและกระทรวงศึกษาธิการ : 2543 )

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและภาษาหนึ่งที่หลายประเทศใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน อาจกล่าวได้ว่า ภาษาอังกฤษมีบทบาทต่อชีวิตและความเป็นอยู่ประจำวันมากขึ้นทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางการศึกษา ดังนั้น ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีจึงมีความได้เปรียบในทางการศึกษา ด้านการสื่อสาร สามารถเข้าใจความรู้สึกรู้คิด ทักษะและวัฒนธรรมประเพณี ของชนชาติอื่น ๆ ตลอดจนความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และวิทยาการใหม่ ๆ ทันท่วงทีเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลกและสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 โดยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้จ้างครูฝรั่งมาถวายการสอนภาษาอังกฤษแก่พระราชโอรสและพระราชธิดาในสำนักและทรงมีพระราชดำริว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นทางนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าและนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยดำรงความเป็นเอกราชไว้ได้ ภาษาอังกฤษจึงเริ่มมีบทบาทในวงการศึกษาของประเทศไทย

มากยิ่งขึ้น และต่อมารัฐบาลที่ 5 มีการสอนภาษาอังกฤษเป็นทางการครั้งแรกในโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ นับแต่นั้นมาก็มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันไม่เพียงแต่ระบบการศึกษาของไทยเท่านั้นที่ให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประชาชนทั่วไปต่างมีความตื่นตัวและยอมรับการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้นและปัจจุบันประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมข้อมูลข่าวสารเหมือนนานาประเทศทั่วโลก

กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้คนไทยมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับมาตรฐาน แนวการจัดการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย จึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางภาษา ที่สำคัญสองด้านควบคู่กันไปคือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมและเพื่อสื่อสารความหมาย โดยการใช้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องเหมาะสม วิธีการก็คือ ต้องจัดการเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่องและส่งเสริมให้ใช้ภาษาอังกฤษให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหรือประกอบอาชีพ ให้มีความสามารถทางด้านภาษาทั้งทางด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนตลอดจนมีเจตคติที่ดี เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ( ถนอม รัตนศรี : 2543 , 1 – 3 )

สำหรับการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา วิทยาลัย และระดับมหาวิทยาลัย หรือ ระดับอุดมศึกษาในรายวิชาต่าง ๆ ก็มีลักษณะการสอนแตกต่างกันตามรูปแบบการเรียนรู้และธรรมชาติของรายวิชานั้น ๆ และนอกจากนี้ ผู้เรียนผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน เนื้อหาสาระของรายวิชา และ การวัดผลประเมินผล ก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะรายวิชา ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นรายวิชาที่นิสิตมีความรู้สึกลึกเค็มก่อนเรียนแล้วว่าเป็นรายวิชาที่เรียนยาก เรียนแล้วไม่เข้าใจ หรือ แม้แต่คนไทย เด็กนักเรียนไทยก็เช่นเดียวกัน ก็คงมีความรู้สึกร่วมต้นกับภาษาอังกฤษไม่ต่างจากนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา จากการสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยนำมาใช้ไม่ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยบรรยายโดยตรงแล้วมีกิจกรรมตอบคำถามหรือเรียกตอบทีละรูป การจัดกิจกรรมแบบงานมอบหมายเป็นกลุ่มแล้วนำเสนอหน้าห้องเรียนพบว่ามีเมื่อนิสิตทำกิจกรรมอยู่ในชั่วโมงนั้น ๆ สามารถตอบปัญหา และทำกิจกรรมได้ เป็นไปตาม

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนนั้น ๆ ทุกประการ แต่เมื่อผ่านไปสัปดาห์หนึ่งหรือกลับมา ชั่วโมงถัดไปผู้วิจัยได้นำบทเรียนนั้นมาถามอีกครั้ง นิสิตไม่สามารถอธิบายหรือแม้แต่ตอบคำถามที่ผู้วิจัยเคยถามมาแล้วในชั่วโมงที่ผ่านมาที่ตอบได้ซ้ำและบางท่านตอบไม่ได้เลยซึ่งถือว่า การจัดการเรียนการสอนในรายวิชา ภาษาอังกฤษ 1 – 2 ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควรตามที่ตั้ง วัตถุประสงค์ของรายวิชาและนอกเหนือจากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วนั้น ยิ่งไปกว่านั้นถ้าเป็นนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ซึ่งหมายถึงว่าจะต้องเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าคณะอื่น ๆ

เมื่อเป็นเช่นนี้ก็จะย้ายไปศึกษาคณะพุทธศาสตร์บ้าง คณะสังคมศาสตร์บ้าง อย่างนี้ เป็นต้น แน่แน่นอนไม่ว่าใครก็ตาม เมื่อมีโอกาสเข้าสู่ความเป็นบุคลากรทางการศึกษา หรือเรียกว่า ครู อาจารย์ คงมีจุดมุ่งหมายการสอนหนังสือเหมือนกัน คือ ต้องการให้ลูกศิษย์มีความรู้ความ เข้าใจในรายวิชานั้น ๆ และสามารถนำความรู้ไปปรับใช้กับการดำรงชีวิต จึงมีความสอดคล้อง กับข้อความที่ว่า การสอนภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้และ ความสามารถในการทักษะ 4 ประการของภาษาซึ่ง ได้แก่ ความเข้าใจในทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะ การอ่าน และทักษะการเขียน รวมทั้งมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษานั้นด้วยซึ่งแนวทางการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้รับการพัฒนามากจาก แนวคิดของนักสังคมวิทยา นักจิตวิทยา นักจิตวิทยาการศึกษา นักภาษาศาสตร์ และครูสอน ภาษาในสาขาหลาย ๆ ด้าน ซึ่งได้แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยไม่จำเป็นต้องใช้ครูผู้สอนหรือไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของ ภาษาเป็นผู้สอนโดยตรง (ระวีวรรณ ศรีศรีจันทร์ : 2538 , 1 – 7)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้บรรยายประจำรายวิชา ภาษาอังกฤษ 1 – 2 ให้กับนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะพุทธศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะครุศาสตร์ และ คณะสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ของทุกปี การศึกษาและปีการศึกษา 2546 ผู้วิจัยก็ทำหน้าที่เหมือนเดิมในหมวดวิชา พื้นฐานทั่วไป ในกลุ่ม วิชาภาษา ซึ่งปัญหาเหล่านั้นเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยสนใจและนำมาศึกษาโดยใช้หัวข้อการวิจัยว่า การศึกษาปัญหา และ แนวทางการแก้ไขปัญหการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 1 – 2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ใน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 โดยมี วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 1-2 และเพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหา การเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 และนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 – 2 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

## 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

## 1.3 ความสำคัญของการวิจัย

1.3.1 ทำให้ทราบปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

1.3.2 ทำให้ทราบแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

1.3.3 เป็นข้อมูลแก่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ในการนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ในวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นต่างๆ

1.3.4 เป็นแนวทางแก่ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ 1-2 ในการปรับปรุงและพัฒนา การสอนภาษาอังกฤษ 1-2 ให้ดียิ่งขึ้น

## 1.4 ขอบเขตของการวิจัย

### 1.4.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 ทั้ง 4 คณะ จำนวน 165 รูป

### 1.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ศึกษาเฉพาะตัวแปรตาม ใน 2 ประเด็น คือ ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 และแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2

## 1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ภาษาอังกฤษ 1-2 หมายถึง รายวิชาภาษาอังกฤษ 1-2 ซึ่งเป็นรายวิชาพื้นฐานทั่วไป 30 หน่วยกิต ในกลุ่มวิชาภาษา ซึ่งบังคับเลือก และนิสิตชั้นปีที่ 1 ทุกคน ต้องศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ 1 และศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ 2

1.5.2 ปัญหาการเรียน หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องของนิสิตในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1-2 อันเกิดจากเนื้อหาวิชา จุดประสงค์ไม่สัมพันธ์กับความรู้พื้นฐาน เนื้อหาไม่เรียงลำดับง่าย-ยาก ไม่เข้าใจในหลักไวยากรณ์ มีความรู้สึกว่าเป็นวิชาที่ยาก และไม่เห็นความสำคัญของการเรียน

1.5.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียน หมายถึง วิธีการ แนวทาง หลักปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

1.5.4 นิสิตชั้นปี 1 หมายถึง พระภิกษุสามเณรที่สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในคณะต่างๆ และได้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยมหาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

## บทที่ 2

### เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา การเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี
- 2.2 การปรับปรุงการเรียนการสอน
- 2.3 หลักการจัดทำใบงานประกอบแผนการสอน
- 2.4 การพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอน
- 2.5 พฤติกรรมของครูในชั้นเรียน
- 2.6 แนวสังเขปรายวิชาภาษาอังกฤษ 1
- 2.7 แนวสังเขปรายวิชาภาษาอังกฤษ 2

#### 2.1 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี

กิติมา ปรีดีดิลก ( 2532 : 62 ) กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีความเหมาะสมกับผู้เรียนไว้ว่า

1. จัดครูที่มีความรู้และความรับผิดชอบในการทำงาน
2. การวางแผนจัดตารางสอนกลุ่มงานและอาชีพร่วมกัน ทั้งโรงเรียนเพื่อสะดวกในการสอน
3. พิจารณาสอนงานช่างในแต่ละชั้นตามสภาพและความต้องการของท้องถิ่นตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความพร้อมของครู โรงเรียน และผู้ปกครอง
4. จัดหาสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ วัสดุ เครื่องมือ และอุปกรณ์การสอนสำหรับครู สถานที่ฝึกปฏิบัติงานของผู้เรียนให้พร้อม
5. การจัดสอนงานช่างแต่ละประเภทควรเลือกให้สัมพันธ์กัน
6. ควรเน้นกระบวนการทำงานต่าง ๆ กับผลงาน

7. เน้นกระบวนการกลุ่ม ฝึกนักเรียนให้รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม รู้บทบาทหน้าที่ของตน

8. สอนภาคปฏิบัติควบคู่กับทฤษฎี คือ การให้ความรู้ควบคู่ไปกับการปฏิบัติงาน การสอนภาคปฏิบัติ ควรคำนึงถึงหลักสำคัญ 4 ประการ คือ ประหยัด ปลอดภัย รวดเร็ว และมีคุณภาพ

9. สอนภาคปฏิบัติควบคู่ไปกับการสาธิตและ การสาธิตควรทำเฉพาะเรื่องที่มีการทำงานที่ซับซ้อนเท่านั้น

10. ควรจัดบทเรียนโดยเริ่มจากง่ายไปหายากจะทำให้เกิด ความหวังและแรงจูงใจ ก่อให้เกิดความพยายามในการทำงานของผู้เรียนต่อไป

11. สอนให้เกิดความมั่นใจควรหลีกเลี่ยงการวิจารณ์ติเชิงทำลาย

12. สอนให้เกิดนิสัย โดยให้เรียนหรือทำซ้ำ

13. จัดให้มีการวัดผลประเมินผลด้วยเครื่องมือหลาย ๆ แบบ ให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

14. ควรจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสหรือฝึกปฏิบัติงานที่บ้านหรือในสถานที่ทำงานจริง ภายใต้การนิเทศของครู

## 2.2 การปรับปรุงการเรียนการสอน

กิตติมา ปรีดีดิลก (2532 : 104) กล่าวว่าไว้ว่า การปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารการศึกษาหรือบริหาร โรงเรียนเพราะโลกปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีทั้งวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ เกิดขึ้น ด้านการศึกษาก็เช่นกัน หลักสูตรเนื้อหา วิธีการสอน และเทคโนโลยี ใหม่ ๆ ทางการศึกษา ก็เปลี่ยนแปลงไป จึงเป็นความจำเป็นที่โรงเรียนจะต้องพัฒนาปรับปรุงสิ่งเหล่านี้ให้ทันกับวิทยาการ มิฉะนั้นแล้วโรงเรียนหรือสถานศึกษาแห่งนั้นย่อมต้องล้าสมัย ผู้บริหารจึงต้องติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด และให้คำแนะนำหรือหาวิธีการปรับปรุงให้ดีขึ้น และ สุธีระ ทานตวนิช (2532 : 133-136) ได้เสนอแนะเทคนิคในการปรับปรุงการเรียนการสอนร่วมกับครูของผู้บริหารโรงเรียนไว้ดังนี้

1. การแบ่งงานให้ครูไปศึกษาค้นคว้า ให้ลงมือทำด้วยตนเอง วิธีนี้จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ครูโดยตรง ข้อที่ควรคำนึงก็คือ การศึกษาค้นคว้าดังกล่าวควรเป็นเรื่องที่ครูสนใจและเหมาะสมกับความสามารถ ความถนัดและความต้องการ
2. การสังเกตการสอน การเยี่ยมชั้น ผู้บริหารควรมีความรู้เกี่ยวกับตัวครูและปัญหาของครูบ้าง ไม่ควรตัดสินการทำงานของครู จากการดูการสอนเพียงครั้งเดียว ควรมีโอกาสพบปะพูดคุยกับครู ซึ่งให้เห็นจุดเด่นของครูในการสอนส่วนจุดอ่อนนั้นควรจะกล่าวถึงเมื่อครูขอร้องให้ปรับปรุงการสอนของตน การสังเกตการสอนให้เน้นในเรื่องการจัดสภาพการเรียนรู้ วิธีเรียน วิธีสอน วินัยในห้องเรียน และผลที่ได้จากการเรียนรู้
3. การทดลองในห้องเรียน ครูควรได้รับการสนับสนุนหรือ จูงใจให้รู้จักคิดค้นวิธีการสอนใหม่ ๆ เทคนิคในการใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อช่วยการสอนและนำมาทดลองในห้องเรียน เพื่อหาวิธีที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนสูง ทั้งนักเรียนและผู้ปกครองควรจะได้รับทราบการทดลองและขอความร่วมมือจากทุกฝ่าย
4. การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้หลังจากได้ทำงานร่วมกับครู หากเห็นว่าครูควรได้รับความรู้ความเข้าใจหรือประสบการณ์บางอย่าง โดยเข้ารับการศึกษาหัดอบรมก็ควรสนับสนุนให้เขาเข้าร่วมกิจกรรมนั้น
5. การสนทนากับครู เพื่อให้มีความสัมพันธ์กันอย่างเพื่อนร่วมงานให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ อาจทำโดยการพบปะสนทนากับครูอย่างไม่เป็นทางการหลายรูปแบบ เช่น แบบให้ครูถามปัญหาที่ข้องใจ แบบสนทนากันระหว่างรับประทานอาหาร พักผ่อนการบอกเล่า เรื่องราวที่อ่านพบ หรือเล่าเรื่องที่ได้ไปประชุมเป็นทางการ เป็นต้น
6. การสาธิตการสอน โรงเรียนอาจเชิญศึกษานิเทศก์หรือวิทยากรพิเศษมาสาธิตวิธีการและทักษะบางอย่างที่จะเป็นประโยชน์ต่อครู และมีโอกาสสนทนาซักถามภายหลังการสังเกตการสอนแล้ว
7. การประเมินผลงานทางวิชาการ ผู้ช่วยผู้บริหาร หรือหัวหน้าหมวดอาจประเมินผลหรือเสนอแนะให้ครูได้รู้จักประเมินผลงาน ทางวิชาการของตัวเองหรืออาจให้ผู้ร่วมงานช่วยประเมินผลให้ จะเป็นประโยชน์แก่ครูที่จะดำเนินการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงวิธีสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
8. การประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ โรงเรียนควร ประสานงานกับศึกษานิเทศก์ เฉพาะวิชาเพื่อให้ครูเข้าร่วมกิจกรรมการประชุม สัมมนาทางวิชาการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการ

ทำงานของครู นอกจากครูจะได้รับความรู้โดยตรงแล้วยังช่วยให้ครูได้ตื่นตัวต่อวิชาการใหม่ ๆ และต่อความคิดริเริ่ม รวมทั้งการวิจัยที่เป็นประโยชน์ ต่อการเรียน

9. การแนะนำให้อ่านหนังสือ ปรากฏว่า ปัจจุบันครูสนใจ ต่อตำราหรือวารสารทางการศึกษาน้อยมาก ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาต้องขยันอ่านและนำมาบอกเล่าเป็นการเร้าให้ครูสนใจอยากอ่านด้วยตนเองและมีนิสัยรักการอ่านมากยิ่งขึ้น และควรจัดหาตำรา วารสาร หรือผลการวิจัยใหม่ ๆ ไว้ในห้องสมุดโรงเรียนให้มากเพราะมีประโยชน์อย่างยิ่ง

10. การเลือกสรรและฝึกใช้วัสดุการสอน การช่วยครูเลือกหนังสือหรือแบบเรียน การสร้างอุปกรณ์การสอน การฝึกให้ครูรู้จักใช้โสตทัศนูปกรณ์ จะช่วยเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ของครู และช่วยสร้างบรรยากาศความริเริ่มและความผลิตผลิตินในอาชีพมากยิ่งขึ้น

11. การจัดเอกสารเผยแพร่ อาจทำในรูปของจุลสาร หนังสือพิมพ์ วารสาร เพื่อเผยแพร่ความเคลื่อนไหวทางวิชาการทั้งในและนอกโรงเรียน รวมทั้งเป็นการแนะนำสิ่งใหม่ ๆ เช่น อุปกรณ์การสอนใหม่ วิธีสอนใหม่ ๆ รวมทั้งผลการทดลองของครูโดยมีเนื้อหาโดยย่อใช้ภาษาง่าย ๆ ใจความกะทัดรัด

12. การวิจัยเชิงปฏิบัติการปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนร่วมกัน เช่น ปัญหาเด็กเรียนช้า การควบคุมชั้น การทดสอบเด็กที่มีปัญหา การรายงานพัฒนาการของเด็ก เป็นต้น

13. การจัดห้องวิชาหรือห้องปฏิบัติการหลักสูตรเป็นแหล่งวิทยาการที่จะแสดงวัสดุอุปกรณ์การสอน หนังสือคู่มือ ตำรา และ จะกระตุ้นการทำงานของครู ถ้าจัดได้อย่างดีและเหมาะสมแล้วจะเป็นประโยชน์มาก เพราะวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มีอยู่และพร้อมที่นำออกไปใช้ได้เสมอ

14. การศึกษานอกสถานที่ เป็นการเพิ่มประสบการณ์ตรงให้กับครูมากที่สุดเพราะเป็นการเรียนรู้จากสภาพจริง ควรต้องวางแผนการไปศึกษานอกสถานที่และครูจะต้องประเมินผลการไปทัศนศึกษาแต่ละครั้งด้วย

15. การฟังการบรรยาย ได้แก่ การเชิญวิทยากรมาบรรยายพิเศษให้ครูฟังปัญหาเฉพาะเรื่อง เช่น เรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจ วิธีการสอนใหม่ ๆ ควรกระตุ้นให้ครูกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ของตนเองออกมา เมื่อมีการอภิปราย

16. การจัดป้ายนิเทศ การจัดป้ายนิเทศมีคุณค่ามากในโรงเรียน ทำให้ครูทุกคนคุ้นเคยกับแผนงานโครงการใหม่ ๆ วัสดุใหม่ ๆ ส่งเสริมความคิดริเริ่มการปฏิบัติงานที่น่าสนใจของโรงเรียนในขณะนั้น

### 2.3 หลักการจัดทำใบงานประกอบแผนการสอน

กิติมา ปรีดีดิลก ( 2532 : 62 ) กล่าวถึงหลักการจัดทำใบงานประกอบแผนการสอนไว้ว่าควรดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู เอกสารประกอบหลักสูตร ช่วยให้รู้แนวทางในการสร้างเพื่อให้สอดคล้องกับแผนการสอน และให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. ศึกษาแผนการสอนแต่ละเรื่องให้เข้าใจ ศึกษาขั้นตอน การสอนอย่างละเอียด เพื่อนำมาเขียนขั้นตอนการทำงานให้ถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการ
3. จัดทำภาพและข้อความบรรยายใต้ภาพให้ถูกต้องตรงตาม จุดประสงค์ที่ต้องการ
4. การเขียนภาพประกอบคำบรรยายใต้ภาพให้ถูกต้องสอดคล้องกับแผนการสอนนั้นอย่างชัดเจน
5. เขียนเรียงขั้นตอนการทำงานตามลำดับ มีขั้นตอนแรกถึงขั้นตอนสุดท้ายจนได้งานที่สำเร็จ

ใบงานประกอบแผนการสอนที่ดีต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญดังนี้ คือ

1. ลำดับที่ของใบงานประกอบแผนการสอน ให้ตรงกับ แผนการสอนที่จะสอนเรื่องนั้นๆ
2. เรื่องที่จะให้นักเรียนทำงานตรงกับแผนการสอน
3. สื่อการสอน คือ วัสดุและเครื่องมือเครื่องใช้ที่นักเรียนมาปฏิบัติจริง
4. ขั้นตอนการทำงาน บอกเป็นภาพและมีคำอธิบายใต้ภาพชัดเจนหรือคำอธิบายบอกขั้นตอนการทำงานมีภาพประกอบแยกออกไป
5. ข้อควรระวังหรือข้อเสนอแนะในการทำงานแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจนยิ่งขึ้นหรือเทคนิคบางประการที่ช่วยให้การทำงานมีคุณภาพยิ่งขึ้น

## 2.4 การพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอน

กรมสามัญศึกษา ( 2536 : 9-10 , 65-67 ) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการไว้ดังนี้

1. การแบ่งงานให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า ลงมือทำด้วยตนเอง วิธีนี้จะช่วยเพิ่มความรู้ให้แก่ครูโดยตรง ข้อความที่ควรคำนึงก็คือ การศึกษาค้นคว้าดังกล่าวควรเป็นเรื่องที่ครูสนใจ เหมาะสมกับความสามารถ ความถนัด และความต้องการ
2. การสังเกตการสอนการเรียน ในเรื่องนี้ควรจะมีความรู้ เกี่ยวกับทักษะครูและปัญหาเกี่ยวกับการสอน ไม่ควรตัดสินการทำงานของครูด้วยการดูการสอนเพียงด้านเดียว ควรจะมีโอกาสพบปะพูดคุยกับครูชี้ให้เห็นจุดเด่นของครูในการสอน ส่วนจุดอ่อนนั้น ควรจะกล่าวถึงเมื่อจะขอร้องให้ครูปรับปรุงการสอนของตนเอง การสังเกตการสอนให้เน้นเรื่องการจัดสภาพการเรียนรู้ วิธีการเรียนการสอน วินัย ในห้องเรียน และผลที่ได้จากการเรียนรู้
3. การทดลองในห้องเรียน ครูควรได้รับการสนับสนุนหรือ จูงใจให้รู้จักคิดค้นหาวิธีสอนใหม่ ๆ เทคนิคในการใช้วัสดุอุปกรณ์ช่วยการสอนมาทดลองในห้องเรียนเพื่อหาวิธีการที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนสูง ทั้งนี้ นักเรียนและผู้ปกครองควรจะได้รับทราบการทดลองและสนับสนุนให้ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย
4. การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ หลังจากได้ทำงานร่วมกัน กับครูจากเห็นว่าครูควรได้รับความรู้ความเข้าใจหรือประสบการณ์ บางอย่างด้วยการเข้ารับการฝึกอบรมในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ก็ควรจะสนับสนุนให้เขาเข้าอบรมกิจกรรมนั้น โดยอาจทำเรื่องขอเข้าฟังโดยไม่ต้องการหน่วยกิจหรือวุฒิบัตรก็ได้
5. การสนทนากับครู อาจทำได้โดยการพบปะสนทนากับครูอย่างไม่เป็นทางการ เพื่อให้มีความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ การสนทนาอาจทำได้หลายแบบ เช่น แบบให้ครูถามปัญหาที่ข้องใจ แบบสนทนากันระหว่างรับประทานอาหาร พักผ่อน การเล่าเรื่องราวที่อ่านพบหรือการเล่าเรื่องที่ได้จากการประชุมเป็นทางการ
6. การสาธิตการสอน โรงเรียนอาจเชิญศึกษานิเทศก์หรือวิทยากรพิเศษมาสาธิตวิธีการหรือทักษะบางอย่างที่จะเป็นประโยชน์ต่อครู และมีโอกาสสนทนาซักถามหลังการสังเกตและสาธิตแล้ว

7. การประเมินผลงานทางวิชาการ ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการหรือหัวหน้าหมวดวิชา อาจประเมินผลหรือเสนอแนะให้ครูได้รู้จักประเมินผลงานวิชาการของตนเองหรืออาจให้ ผู้ร่วมงานช่วยประเมินผลให้จะเป็นประโยชน์แก่ครูที่ดำเนิน การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง วิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
8. การประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ เป็นการช่วยให้ครูได้ค้นคว้าวิชาการใหม่ ๆ ส่งเสริมความคิดริเริ่ม รวมทั้งการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียน
9. การเสนอแนะให้อ่านหนังสือ ผู้บริหารควรกระตุ้นหรือ ใ้ใจให้ครูเกิดความ สนใจและมีนิสัยรักการอ่านตำราหรือวารสารให้มากขึ้น และควรจัดหาตำรา วารสาร หรือ ผลการวิจัยใหม่ ๆ ไว้ในห้องสมุดให้มาก
10. การเลือกสรรและการฝึกใช้วัสดุการสอน เช่น หนังสือ แบบเรียน อุปกรณ์การ สอน โสตทัศนูปกรณ์ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างบรรยากาศความริเริ่มและความ เพลิดเพลินในอาชีพมากขึ้น
11. การจัดเอกสารเผยแพร่ เช่น จุลสาร วารสาร หรือหนังสือพิมพ์เพื่อเผยแพร่ความ เคลื่อนไหวและเป็นการแนะนำสิ่งใหม่ ๆ เช่น อุปกรณ์การสอนใหม่ วิธีการสอนใหม่ ๆ รวมทั้ง ผลการทดลองของครู
12. การทำวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนร่วมกัน เช่น ปัญหาเด็กเรียนช้า ปัญหาพัฒนาการของเด็ก เป็นต้น
13. การจัดห้องวิชาการหรือห้องปฏิบัติการหลักสูตรเป็นแหล่งวิทยาการที่จะแสดง วัสดุอุปกรณ์การสอน หนังสือ คู่มือ ตำรา ซึ่งจะกระตุ้นการทำงานของครูได้อย่างดี และ เหมาะสมแล้วจะเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มีอยู่และพร้อมที่จะ นำออกไปใช้ได้
14. การศึกษานอกสถานที่ เป็นการเพิ่มประสบการณ์ตรงกับกับครูมากที่สุด เพราะ เป็นการเรียนรู้ตามสภาพจริง ควรจะต้องวางแผนการ ไปเยี่ยมที่สถานที่ต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ใน ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และต้องประเมินผลการ ไปทัศนศึกษาแต่ละครั้งด้วย
15. การฟังการบรรยายและการอภิปราย ได้แก่ การเชิญวิทยากรมาบรรยายพิเศษให้ ครูฟังปัญหาเฉพาะเรื่อง เช่น เรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจ วิธีการสอน ใหม่ ๆ ควรกระตุ้นให้ครู กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นของตนออกมาเมื่อมีการอภิปราย

16. การจัดป้ายนิเทศ เป็นสิ่งที่มีคุณค่ามากต่อโรงเรียน ทำให้ครูคุ้นเคยกับแผนงาน โครงการใหม่ ๆ วัสดุใหม่ ๆ ส่งเสริมความคิด ริเริ่มการปฏิบัติงานที่น่าสนใจของโรงเรียน

17. การใช้วิธีการสอนมีหลายรูปแบบ การที่จะสอนให้เด็กรู้จักคิดค้นคว้าและ แก้ปัญหาได้นั้น ต้องนำเอาวิธีการคิดมาใช้เป็นวิธีการสอน มีสื่อการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ ค้นคว้า ศึกษา อภิปราย แยกแยะปัญหา และสรุปผล หากทำได้การสอนก็จะช่วยให้เด็กคิดเป็น ทำ เป็น แก้ปัญหาเป็น การสอนจึงต้องใช้วิธีสอนหลายรูปแบบคละกันไปจะเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่ง ย่อมไม่เพียงพอ เพราะไม่มีวิธีสอนใดที่ดีที่สุดที่จะเหมาะสมกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมใน ชีวิตของเด็กนักเรียน และจะบรรลุเป้าหมายที่แตกต่างกันได้

กิตติมา ปรีดีดิลก ( 2532 : 68-69 ) กล่าวถึงการส่งเสริมทางด้านวิชาการด้วยสื่อการ สอนว่า สื่อการสอน หมายถึง วัตถุ สิ่งของ ภาพ เครื่องมือเครื่องใช้ตลอดจนตัวบุคคล วิธีการ สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้บังเกิดผลดีและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้โดย คำนึงถึง

1. การจัดตั้งศูนย์บริการสื่อการสอน เพื่อช่วยให้สะดวกในการใช้
2. แบ่งแยกสื่อเป็นประเภท ๆ และเป็นรายวิชา เพื่อสะดวกแก่การใช้
3. จัดหาสื่อที่ทันสมัย ปรับปรุงสื่อที่มีอยู่แล้วให้ใช้งานได้
4. สำรวจ วิเคราะห์ ความต้องการสื่อการสอนของรายวิชาต่าง ๆ
5. ฝึกอบรมให้ครูมีความรู้ทักษะในการใช้และการรักษา ซ่อมแซม
6. กระตุ้นให้ครูและนักเรียนสนใจการใช้สื่อเพื่อการเรียน การสอนได้มากยิ่งขึ้น
7. สถานที่ควรจัดให้เพียงพอกับประเภทของสื่อ
8. ควรมีสื่อทั้งเครื่องมือ อุปกรณ์ วัสดุ เทคนิคหรือวิธีการ จัดเตรียมไว้
9. ควรมีบุคลากรเพื่อรับผิดชอบในการจัดหาและการบริการให้มีประสิทธิภาพ

นอกจากการพัฒนาครูแล้วสถานศึกษาควรพัฒนาและส่งเสริมงานวิชาการโดยการจัด กิจกรรมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เช่น สร้างสื่อการเรียนร่วมกับครู ส่งเสริม การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองของนักเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริม การเรียน โดยการ จัด กิจกรรม ให้สอดคล้องกับคู่มือการจัดการกิจกรรม

## 2.5 พฤติกรรมของครูในชั้นเรียน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2536 : 54) กล่าวถึงพฤติกรรมการสอนของครูว่า พฤติกรรมการสอนของครูในชั้นเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในการเรียนการสอน และส่งผลถึงคุณภาพของการศึกษาโดยตรง ครูต้องเลือกใช้วิธีสอนต่าง ๆ อย่างตรง จุดมุ่งหมายและเหมาะสมกับสภาพการเรียน ยุทธศาสตร์สำคัญในการปฏิบัติงานของครู คือ ค้นหาข้อบกพร่องของผู้เรียนหาวิธีใหม่ ๆ ในการพัฒนาและใช้วิธีนั้นๆจนเกิดผลดี ซึ่งมีแนวดำเนินการดังนี้

1. มีความเชื่อมั่นว่าผู้เรียนทุกคนเรียนรู้ได้ถ้าครูจัดประสบการณ์อย่างเหมาะสม
2. วิเคราะห์หาจุดที่จะพัฒนาของผู้เรียน โดยการเปรียบเทียบความสามารถที่ควรจะเป็น และความสามารถที่เป็นอยู่ เพื่อกำหนดความสามารถที่เป็นอยู่ และเพื่อกำหนดความสามารถที่จะพัฒนาผู้เรียนทั้งชั้นและรายบุคคล
3. แสวงหา คัดเลือกวิธีการที่เหมาะสมสอดคล้องกับความสามารถที่จะพัฒนา
4. ลงมือปฏิบัติการสอนด้วยวิธีหลากหลาย ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงมากกว่าการฟัง และการอ่านเพียงอย่างเดียว
5. ตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อหาทางเร่งและปรับปรุง ความก้าวหน้าของผู้เรียน
6. ภาคภูมิใจในผลงานและความสำเร็จของผู้เรียน

## 2.6 แนวสังเขปรายวิชาภาษาอังกฤษ 1

หลักสูตรพุทธศตวรรษที่ ๒๕ พุทธศักราช 2538 มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ( 2545 : 12 ) ได้กำหนดขอบข่ายการศึกษาในรายวิชา ภาษาอังกฤษ 1 ไว้ว่า ศึกษากฎเกณฑ์และการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับคำนำหน้าคำนาม ( Articles ) การใช้กาล ( Tenses ) การสร้างประโยค ( Sentences ) การใช้บุรพบท ( Prepositions ) สันธาน ( Conjunctions ) ฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กันเน้นการอ่านและความเข้าใจภาษาอังกฤษซึ่งมีรูปประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ

## 2.7 แนวสัขเบปรายวิชาภาษาอังกฤษ 2

หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2538 มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ( 2545 : 12 ) ได้กำหนดขอบข่ายการศึกษาในรายวิชา ภาษาอังกฤษ 2 ไว้ว่า ศึกษาโครงสร้างประโยคตามหลักไวยากรณ์ และฝึกทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียนต่อจากภาษาอังกฤษ 1 เน้นการอ่าน การเขียน และความเข้าใจข้อความภาษาอังกฤษซึ่งมีโครงสร้างประโยค และคำศัพท์ในระดับพื้นฐาน โดยให้สัมพันธ์กับเอกสารที่ใช้ศึกษา

## บทที่ 3

### วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากร
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

#### 3.1 ประชากรศึกษา

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 จำนวน 4 คณะ ประกอบไปด้วย

คณะพุทธศาสตร์	จำนวน	32	รูป
คณะมนุษยศาสตร์	จำนวน	44	รูป
คณะครุศาสตร์	จำนวน	32	รูป
คณะสังคมศาสตร์	จำนวน	57	รูป
รวมทุกคณะ	จำนวน	165	รูป

#### 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบไปด้วย

**ตอนที่ 1** สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ มีปัญหามากที่สุด (4) มีปัญหามาก (3) มีปัญหาปานกลาง (2) และมีปัญหาน้อย (1) จำนวน 22 ข้อ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากตำรา เอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาวิเคราะห์ กำหนดแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียง ปรับปรุง สร้างเป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ
3. นำแบบสอบถามเสนอให้ที่ปรึกษาเพื่อตรวจแก้ไขสำนวนและความถูกต้องของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงให้ถูกต้อง
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจแก้ไขสำนวนภาษาและความถูกต้องของเนื้อหาอีกครั้งแล้วนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

### 3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต นครราชสีมาในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. เก็บรวบรวมข้อมูลกับนิสิตที่เป็นประชากรด้วยตนเองทั้งหมด

### 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องช่วยคำนวณ โดยวิเคราะห์ระดับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ด้วยการคำนวณค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยกำหนดเองดังนี้

3.26 - 4.00 หมายถึงมีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด

2.51 - 3.25 หมายถึงมีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษมาก

1.76 - 2.50 หมายถึงมีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง

1.00 - 1.75 หมายถึงมีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษน้อย

ซึ่งผู้วิจัยใช้สูตรในการคำนวณค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) ดังนี้

### 1. หาค่าคะแนนเฉลี่ย

โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ  $\bar{X}$  = คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$  = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนนิสิต

## 2. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

โดยใช้สูตร

$$S.D. = \frac{\sqrt{N \sum x^2 - (\sum x)^2}}{N(N-1)}$$

S.D. = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$  = ผลรวมของคะแนนดิบของนิสิต

$\sum x^2$  = ผลรวมของคะแนนดิบของนิสิต  
แต่ละรูปยกกำลังสองที่ละตัว

N = จำนวนนิสิต

## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1 - 2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลแล้วปรากฏผลดังต่อไปนี้

**ตารางที่ 1** ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2

ข้อ	ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1	เนื้อหาวิชาไม่สัมพันธ์กับความรู้พื้นฐานของนิสิต	1.87	.83	ปานกลาง
2	การตั้งจุดประสงค์การเรียนรายวิชาไม่สอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	1.72	.87	น้อย
3	ความกระตือรือร้นในการเรียน	2.29	.92	ปานกลาง
4	การใฝ่รู้ใฝ่คิดในการศึกษาเพิ่มเติมนอกห้องเรียน	2.37	.92	ปานกลาง
5	ความสม่ำเสมอในการเข้าห้องเรียน	2.22	1.03	ปานกลาง
6	ระเบียบวินัยในการเข้าห้องเรียน	2.11	1.02	ปานกลาง
7	แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	2.21	1.04	ปานกลาง
8	บทเรียนไม่ได้เรียงจากง่ายไปหายาก	1.84	.92	ปานกลาง
9	ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน	2.82	.99	มาก

ข้อ	ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
10	ไม่เข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	2.75	.93	มาก
11	ทักษะในการอ่าน ฟัง พูด และเขียน ภาษาอังกฤษ	2.63	.92	มาก
12	ความรู้สึกลึกไม่คิดต่อรายวิชา ภาษาอังกฤษคือเป็นวิชาที่ยาก	1.89	.93	ปานกลาง
13	ความพยายามในการทำความเข้าใจ บทเรียน	2.26	.90	ปานกลาง
14	เป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ	2.13	.92	ปานกลาง
15	สาขาวิชาที่ตนสังกัด ไม่จำเป็นต้องมี ความรู้เรื่องภาษาอังกฤษ	1.94	.93	ปานกลาง
16	โอกาสในการทำกิจกรรม ภาษาอังกฤษที่ตนเองชอบ	2.22	.87	ปานกลาง
17	คาบสอนที่กำหนดให้เหมาะสมกับ บทเรียน	2.06	.99	ปานกลาง
18	ที่พักรอคอยในการเรียน	2.22	1.10	ปานกลาง
19	ระยะทางของการเดินทางมาเรียน	2.35	1.08	ปานกลาง
20	การอธิบายและสร้างความเข้าใจใน บทเรียนของอาจารย์ผู้สอน	2.10	1.08	ปานกลาง
21	การนำเสนอบทเรียนของอาจารย์ ผู้สอน	2.12	1.13	ปานกลาง
22	ความเชื่อมั่นในอาจารย์ผู้สอน รายวิชาภาษาอังกฤษ	2.03	1.19	ปานกลาง
<b>รวมปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 – 2</b>		<b>2.19</b>	<b>1.02</b>	<b>ปานกลาง</b>

จากตารางที่ 1 แสดงว่า ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1-2 โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X} = 2.19$ , S.D. = 1.02) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ส่วนข้อการตั้งจุดประสงค์การเรียนรายวิชาไม่สอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับน้อย ( $\bar{X} = 1.72$ , S.D. = .87) และพบว่าปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ ข้อความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ( $\bar{X} = 2.82$ , S.D. = .99) ข้อ ไม่เข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ( $\bar{X} = 2.75$ , S.D. = .93) และ ข้อทักษะในการอ่าน การฟัง การพูด และการเขียนภาษาอังกฤษ ( $\bar{X} = 2.63$ , S.D. = .92)

## บทที่ 5

### สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 และศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 เก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 จำนวน 165 รูป เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 22 ข้อ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สถิติ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

#### 5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 พบว่า ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1-2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X} = 2.19$  , S.D. = 1.02 ) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ส่วนข้อการตั้งจุดประสงค์การเรียนรายวิชาไม่สอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับน้อย ( $\bar{X} = 1.72$  , S.D. = .87 ) และพบว่าปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ ข้อความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ( $\bar{X} = 2.82$  , S.D. = .99 ) ข้อไม่เข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ( $\bar{X} = 2.75$  , S.D. = .93 ) และข้อทักษะในการอ่าน ฟัง พูด และเขียนภาษาอังกฤษ ( $\bar{X} = 2.63$  , S.D. = .92 )

## 5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของ นิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 มีประเด็นในการอภิปรายผลดังนี้

### 1. ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน

สาเหตุที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

สำหรับข้อ ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก นั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า มีสาเหตุมาจาก

1). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ได้กำหนด คุณสมบัติสำหรับพระภิกษุสามเณรหรือผู้ที่สมัครเข้ามาศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ไว้ว่า เป็นผู้สอบไล่ได้เปรียญธรรม 5 ประโยค หรือ เป็นผู้สอบไล่ได้เปรียญธรรม 3 ประโยคและ เป็นผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือได้ รับใบประกาศอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ เป็นผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายของ โรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญ หรือ เป็นผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง และเมื่อได้รับการพิจารณาคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแล้วต้องศึกษาวิชาภาษาบาลี ที่ มหาวิทยาลัยกำหนดไม่น้อยกว่า 25 หน่วยกิต หรือ เป็นพระสังฆาธิการ หรือครูสอนพระ ปริยัติธรรมผู้สำเร็จการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าและสอบได้นักธรรมชั้นเอก และได้รับการแต่งตั้งมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี

2). วุฒิการศึกษาเดิมแตกต่างกัน เพราะว่า ปัจจุบันเด็กนักเรียนหรือพระภิกษุสามเณรสามารถเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากสถาบันการศึกษา เป็นต้นว่า โรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญ หรือ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ( กศน. ) หรือ ศูนย์ การศึกษาประจำตำบลและชุมชนที่เป็นเครือข่ายของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ( กศน. ) หรือ โรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไปของภาครัฐและเอกชนซึ่งสถาบันการศึกษาที่กล่าวมาทั้งหมดมีระบบ การเรียน การสอนที่แตกต่างกัน

3). พระภิกษุสามเณร หรือผู้สมัครที่มาสมัครเข้ามาศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ร้อยละ 80

เปอร์เซ็นต์จบการศึกษาจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนซึ่งผู้วิจัยมีส่วนในการรับสมัครและดูแลระบบการรับเข้าเป็นประจำทุกปีการศึกษา

ดังนั้น สรุปได้ว่า ข้อความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก มีสาเหตุมาจาก นิสิตมีคุณสมบัติด้านวุฒิการศึกษาที่นำมาสมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 แตกต่างกัน และร้อยละ 80 เปอร์เซนต์ใช้วุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ( กศน. ) มาสมัครเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

### แนวทางการแก้ไขปัญหา

สำหรับแนวทางในการแก้ปัญหาข้อ ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน นั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรแก้ปัญหาดังนี้

1). แก้ไขระเบียบว่าด้วยคุณสมบัติผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมาไม่มีอำนาจในการแก้ไขระเบียบ แต่สามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหการเรียนภาษาอังกฤษ 1 – 2 นิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 นำเสนอต่อมหาวิทยาลัยส่วนกลาง

2). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมาต้องจัดให้มีการสอบแข่งขัน โดยนำวิธีการสอบแบบที่กระทรวงศึกษาธิการจัดสอบนักเรียนที่จะเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ทั่วประเทศ ที่เรียกว่า **Entrance** โดยกำหนดรายวิชาสามัญพร้อมคะแนน เช่นตัวอย่าง ภาษาอังกฤษ 100 คะแนน , ภาษาไทย 100 คะแนน , คณิตศาสตร์ 50 คะแนน , สังคมศึกษา 50 คะแนน , ประวัติพระพุทธศาสนา 50 คะแนน และ ภาษาบาลี 50 คะแนน รวม 400 คะแนน เพื่อวัดผลประเมินผลความรู้พื้นฐานในรายวิชาสามัญ

3). รายวิชา ภาษาอังกฤษ ต้องได้คะแนนร้อยละ 60 ส่วนรายวิชาอื่นร้อยละ 50 ถือว่าผ่าน **กรณีพิเศษ** ถ้าผู้สมัครท่านใดสอบได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 ในรายวิชาภาษาอังกฤษต้องให้ สาขาวิชา ภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์จัดอบรมในเรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ หลังจากการประกาศผลการสอบคัดเลือกก่อนเปิดภาคเรียน โดยใช้ระยะเวลา 30 ชั่วโมง แล้วสอบวัดผลประเมินผลอีกครั้ง

ดังนั้น สรุปได้ว่า ควรแก้ไขปัญหาคือ ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน โดย การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนเข้าเรียนระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 และจัด อบรม เรียนพิเศษในรายวิชา ภาษาอังกฤษแก่นิสิตที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 เปอร์เซนต์

## 2. ไม่เข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

สาเหตุที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

สำหรับข้อ ไม่เข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีปัญหาอยู่ในระดับมากนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า มีสาเหตุมาจาก

1). ข้อ ไม่เข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากนั้นอาจจะ ไม่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของนิสิตมากนัก แต่ถ้าพิจารณาแล้วจะมีความเกี่ยวข้องกับด้านวุฒิการศึกษา เดิมคือวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน หมายความว่า ความรู้ในเรื่องวิชาการก็ต่างกันไปด้วย ไม่ว่าจะ เป็นวิชาสามัญทั่วไป เป็นต้นว่า ภาษาอังกฤษ นิสิตที่นำเปรียญธรรม 5 ประโยคมาสมัครก็มีความรู้พื้นฐานที่ระดับประถมศึกษา

2). นิสิตมีความรู้สึกเดิมว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก เรียนแล้วไม่เข้าใจจึง ไม่ท่องจำหลักไวยากรณ์ เมื่อเป็นเช่นนี้ นิสิตจะศึกษาเฉพาะที่ผู้วิจัยบรรยายในช่วงโมงเท่านั้น

3). นิสิตบางท่านไม่ได้ศึกษาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมา เมื่อเข้าสู่ระบบการเรียน การสอนซึ่งผู้วิจัยต้องสอนตามขอบข่ายรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 – 2 ซึ่งถือว่าเป็น **Road Map** หรือ **Course Outlines** ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งนิสิตจะต้องแสวงหาความรู้เพิ่มเติม นอกบทเรียนที่ผู้วิจัยได้จัดให้ในเอกสารประกอบการบรรยาย ร้อยละ 70 ถึง 80 เปอร์เซนต์ นิสิตไม่ศึกษาค้นคว้านอกบทเรียนซึ่งผู้วิจัยได้แนะนำหนังสือไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในห้องสมุด โดยเฉพาะเรื่อง คำพูด 8 ส่วนซึ่งถือว่าเป็นหัวใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แต่นิสิตไม่ สืบค้นและไม่ท่องจำ

4). นิสิตไม่กล้าพูดและสนทนาภาษาอังกฤษระหว่างเพื่อน ยกเว้นผู้วิจัยบังคับ พูดหรือสนทนาจึงจะแสดงออก เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงทำให้ผู้วิจัยไม่ได้ข้อมูลที่แท้จริงว่าในเรื่องที่ บรรยายนิสิตเข้าใจมากน้อยเพียงใดและเข้าใจทุกท่านหรือไม่อย่างไร

### แนวทางการแก้ไขปัญหา

สำหรับแนวทางในการแก้ปัญหาคือ ไม่เข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่มี ปัญหาอยู่ในระดับมากนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรแก้ปัญหาดังนี้

1). สาขาวิชา ภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ ต้องจัดหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษระดับต้น เน้นเรื่องไวยากรณ์ระดับกลาง เน้นเรื่องการพูดสนทนาในรูปแบบต่าง ๆ และระดับสูง เน้นการแปล การเขียน การแต่ง และการพูดระดับนานาชาติ

2). จัดการเรียนเสริมเรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมให้ กับนิสิตที่มีปัญหาเพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

3). ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะนำไปสู่การแสดงผลของนิสิต เช่น ฝึกพูดประโยคพื้นฐาน หรือ จับคู่สนทนาเบื้องต้นในหลักภาษาอังกฤษชีวิตประจำวัน หรือ แบ่งกลุ่มแสดงบทบาทสมมติที่สอดคล้องกับบทเรียน

ดังนั้น สรุปได้ว่า ควรแก้ไขปัญหาข้อ ไม่เข้าใจไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยสาขาวิชา ภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ ต้องจัดหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง เพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้กับนิสิตที่มีปัญหาและจัดอบรม เรียนพิเศษในรายวิชา ภาษาอังกฤษ 1 – 2 ที่มีผลคะแนนในการสอบวัดผลประเมินผลปลายภาคอยู่ในระดับต่ำกว่า เกณฑ์

### 3. ทักษะในการอ่าน ฟัง พูด และเขียนภาษาอังกฤษ

สาเหตุที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

สำหรับข้อทักษะในการอ่าน ฟัง พูด และเขียนภาษาอังกฤษ ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า มีสาเหตุมาจาก

1). นิสิตร้อยละ 80 เปรอร์เซ็นต์จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ( กศน. ) ซึ่งระบบการเรียนนั้นผู้เรียนสามารถเลือกสายวิชาที่ตนเองคิดว่าสอบผ่านตามหน่วยกิต ซึ่งบางท่านก็ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษมา ดังนั้น เมื่อเข้าเรียนในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ซึ่งภาคเรียนที่ 1 ต้องเรียนภาษาอังกฤษ 1 และภาคเรียนที่ 2 ต้องเรียนภาษาอังกฤษ 2 ผู้วิจัยต้องสอนเริ่มต้นตั้งแต่ตัวอักษรภาษาอังกฤษและการเรียนการสอนจะมาช้าๆ นี้อย่างไร ไม่ได้ ผู้วิจัยต้องคำนึงผู้เรียนที่มีความเข้าใจการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนเบื้องต้นอยู่แล้วซึ่งผู้วิจัยได้แนะนำหลักภาษาอังกฤษเบื้องต้นและวิธีการขั้นตอนการเรียนภาษาอังกฤษ 1 – 2 ประมาณ 1 – 2 สัปดาห์ แต่ส่วนมากนิสิตจะไม่พยายามฝึกทักษะ การอ่าน การพูด การฟัง และการเขียนด้วยตนเอง และนิสิตไม่พยายามจะศึกษานอกบทเรียนด้วยตนเอง

2). นิสิตไม่เข้าใจระบบสัทศาสตร์และระบบการผสมคำของภาษาอังกฤษและการนำอักษรมาเปรียบเทียบกับอักษรภาษาไทยและจำไม่ได้

3). นิสิตไม่พยายามฝึกการผสมอักษรและออกเสียงด้วยตนเอง ยกเว้นผู้วิจัยนำออกเสียงและฝึกด้วยใบงานเป็นบางชั่วโมง

4). นิสิตไม่เชื่อมั่นตนเองและมีความกลัวต่อการออกเสียงหรือพูดหรือ เขียนภาษาอังกฤษ เมื่อเป็นเช่นนี้ นิสิตจึงไม่กล้าแสดงออก ในการฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ

### แนวทางการแก้ไขปัญหา

สำหรับแนวทางในการแก้ปัญหาข้อ ทักษะในการอ่าน ฟัง พูด และเขียนภาษาอังกฤษที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรแก้ปัญหาดังนี้

1). จัดอบรมเรียนเสริมให้แก่ นิสิตที่มีปัญหาในเรื่องทักษะ การอ่าน ฟัง พูด และเขียนภาษาอังกฤษ

2). ผู้วิจัยต้องนำสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เช่น English Tape , English Music , English Grammar มาให้นิสิต ฝึกทักษะการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

3). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษ 1-2 ควรเน้นภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน

4). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชา ภาษาอังกฤษ 1-2 ควรอยู่บนพื้นฐานทักษะ 4 ประการ ได้แก่ Speaking Skill , Reading Skill , Listening Skill , Writing Skill และควรยึดนิสิตเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละสาระการเรียนรู้

ดังนั้น สรุปได้ว่า แนวทางการแก้ไขปัญหา ข้อทักษะในการอ่าน ฟัง พูด และการเขียนภาษาอังกฤษ ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากนั้นด้วยการจัดอบรม เรียนพิเศษให้กับนิสิตที่มีปัญหาโดยเน้นเรื่องการฝึกทักษะ 4 ประการ ได้แก่ Speaking Skill , Reading Skill , Listening Skill , Writing Skill และ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละสาระการเรียนรู้ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นิสิตได้แสดงออกในเรื่องการอ่าน การฟัง การพูด และการเขียนภาษาอังกฤษ

### 5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

#### 5.3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

5.3.1.1 ควรแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมาในเรื่องความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ที่พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ด้วยการจัดให้มีการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นและปรับฐานความรู้ของนิสิตให้มีพื้นฐานเท่ากัน เพื่อให้นิสิตสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

5.3.1.2 ควรแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมาในเรื่อง ไม่เข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ที่พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ด้วยการจัดให้มีการเรียนไวยากรณ์เพิ่มเติม เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษที่ดี

5.3.1.3 ควรแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมาในเรื่องทักษะในการอ่าน ฟัง พูด และเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดกิจกรรมบทเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไปพร้อมกัน เพื่อให้นิสิตใช้ทักษะต่างๆ เหล่านี้ในการเรียนภาษาอังกฤษให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

#### 5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้เรื่องความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ไม่เข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และทักษะในการอ่าน ฟัง พูด และเขียนภาษาอังกฤษเป็นปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับมาก เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา ในการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

5.3.2.2 ควรศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษในเชิงคุณภาพ เพื่อได้ข้อมูลที่ตรงกับปัญหาที่แท้จริง

5.3.2.3 ควรมีการศึกษาความรู้พื้นฐานและความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษของนิสิตทั้ง 4 คณะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมาในภาพรวมเพราะจะได้นำมากำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทุกรายวิชา

5.3.2.4 ควรมีการศึกษาเชิงสำรวจเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาภาษาอังกฤษของสาขาวิชาภาษาต่างประเทศเพื่อจะได้มีการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของนิสิตและการพัฒนาความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของนิสิตในอนาคต

## บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ . การวิจัยในโรงเรียน . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา , 2536.
- กรมสามัญศึกษา . รายงานผลงานประเมินมาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา ปี พ.ศ. 2530 . กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา , 2536.
- กิติมา ปรีดีดิลก. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น . กรุงเทพฯ : อักษราพิพัฒน์ , 2532.
- จำเนียร ศิลพานิช . หลักการและวิธีการสอน . กรุงเทพฯ : เจริญรุ่งเรืองการพิมพ์ , 2538.
- ทิสนา เขมมณี . ศาสตร์การสอน . พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2545.
- นภดล เจนอักษร . การศึกษาวิธีการสอนของพระพุทธเจ้า . ปรินิพนธ์ เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต กุมภภาพันธุ์ , 2526.
- ปราณี รามสูต . จิตวิทยาการศึกษา . พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพฯ : บุรพาสาน์ , 2528.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภณ . จิตวิทยาการศึกษา . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษา กรุงเทพมหานคร , 2542.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) . พุทธวิธีในการสอน . พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สหธรรมิก , 2542.
- พระสวาท ธรรมโร . พุทธวิธีสอน . ปรินิพนธ์ที่ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา , 2541.
- สุธีระ ทานตวนิช . “ การบริหารงานวิชาการ ” ใน เอกสารประกอบการสอนรายวิชาบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา ( หน้า 81-138 ) ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ( บางแสน ) , 2532.

## แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

### ชื่อเรื่อง

การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

### คำชี้แจง

ก. วัตถุประสงค์การทำงานวิจัยครั้งนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

ข. แบบสอบถามชุดนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2

ค. กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ง. ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่ส่งผลใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

จ. ผลของแบบสอบถามจะช่วยแก้ปัญหาและช่วยพัฒนาการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษ 1-2 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

( ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพงษ์ คงสัตย์ )

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์  
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

ผู้ศึกษาวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน *O* ตามความเป็นจริง

1. สถานภาพของท่าน

*O* พระภิกษุ

*O* สามเณร

2. อายุ

*O* อายุ 18-20 ปี

*O* อายุ 21-25 ปี

*O* อายุ 26-30 ปี

*O* อายุ 31-35 ปี

*O* อายุ 36-40 ปี

*O* อายุ 40 ปีขึ้นไป

3. คณะที่สังกัด

*O* คณะพุทธศาสตร์

*O* คณะมนุษยศาสตร์

*O* คณะครุศาสตร์

*O* คณะสังคมศาสตร์

*O* คณะพุทธศาสตร์ (ภาคพระสังฆาธิการ)

4. วุฒิการศึกษาแผนกนักธรรม

*O* นักธรรมชั้นตรี

*O* นักธรรมชั้นโท

*O* นักธรรมชั้นเอก

5. วุฒิการศึกษาแผนกบาลี

*O* เปรียญธรรม 1 – 2

*O* เปรียญธรรม 3

*O* เปรียญธรรม 4-5

*O* เปรียญธรรม 6 ขึ้นไป

## 6. วุฒิการศึกษาสายสามัญ

ม.6 สายพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ

ม.6 สายกรมการศึกษานอกโรงเรียน ( กศน. )

ม.6 สายกรมสามัญภาครัฐและเอกชน

## 7. ระยะทางจากวัดถึงมหาวิทยาลัยฯ วิทยาเขตนครราชสีมา

1-5 กม.

6-10 กม.

11-15 กม.

16-20 กม.

21-25 กม.

26-30 กม.

มากกว่า 30 กม.

## 8. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาเรียนที่มหาวิทยาลัยฯ วิทยาเขตนครราชสีมาต่อวัน

5-10 บาท

11-20 บาท

21-30 บาท

31-40 บาท

41-50 บาท

51-60 บาท

มากกว่า 61 บาท

**ตอนที่ 2** ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2

**คำชี้แจง**       โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปัญหา  
 ข้อละ 1 คำตอบเท่านั้น โดยคะแนนต่าง ๆ  
 มีความหมาย ดังนี้

- |   |             |                  |
|---|-------------|------------------|
| 4 | หมายความว่า | มีปัญหามากที่สุด |
| 3 | หมายความว่า | มีปัญหามาก       |
| 2 | หมายความว่า | มีปัญหปานกลาง    |
| 1 | หมายความว่า | มีปัญหาน้อย      |

ลำดับ	ปัญหาการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ 1-2	ระดับของปัญหา			
		4	3	2	1
1	เนื้อหาวิชาไม่สัมพันธ์กับความรู้พื้นฐานของนิสิต				
2	การตั้งจุดประสงค์การเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1-2 ไม่สอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน				
3	ความกระตือรือร้นในการเรียน				
4	การใฝ่รู้ใฝ่คิดในการศึกษาเพิ่มเติมนอกบทเรียน				
5	ความสม่ำเสมอในการเข้าห้องเรียน				
6	ระเบียบวินัยในการเข้าห้องเรียน				
7	แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ				
8	บทเรียนไม่ได้เรียงจากง่ายไปหายาก				
9	ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน				
10	ไม่เข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ				
11	ทักษะในการอ่าน ฟัง พูดและเขียนภาษาอังกฤษ				
12	ความรู้สึไม่ดีต่อรายวิชาภาษาอังกฤษคือเป็นรายวิชา ที่ยาก				
13	ความพยายามในการทำความเข้าใจบทเรียน				

ลำดับ	ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2	ระดับของปัญหา			
		4	3	2	1
14	เป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ				
15	สาขาวิชาที่ตนสังกัดไม่จำเป็นต้องมีความรู้เรื่องภาษาอังกฤษ				
16	โอกาสในการทำกิจกรรมภาษาอังกฤษที่ตนเองชอบ				
17	คาบสอนที่กำหนดให้เหมาะสมกับบทเรียน				
18	ที่พักอาศัยในการเรียน				
19	ระยะทางของการเดินทางมาเรียน				
20	การอธิบายและสร้างความเข้าใจในบทเรียนของอาจารย์ผู้สอน				
21	การนำเสนอบทเรียนของอาจารย์ผู้สอน				
22	ความเชื่อมั่นในอาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบพระคุณทุกท่านอีกครั้ง  
 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบสอบถาม

## ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพงษ์ คงสัตย์  
 วันเดือนปีเกิด 29 ตุลาคม พ.ศ. 2513  
 สถานที่เกิด อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา  
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน หมู่บ้านเบสโฮมพัฒนา  
 196 หมู่ 10 ถนนนครราชสีมา – โชคชัย  
 ตำบลหัวทะเล อำเภอเมือง  
 จังหวัดนครราชสีมา 30000  
 โทรศัพท์ บ้าน 044-246411 มือถือ 081 - 2656906

### ตำแหน่งหน้าที่การงาน

- อาจารย์ประจำสาขาวิชา ภาษาต่างประเทศ
- หัวหน้าฝ่ายวิชาการและวิจัย สำนักวิชาการ
- กรรมการประจำวิทยาลัยสงฆ์นครราชสีมา
- กรรมการประจำสำนักวิชาการ
- กรรมการประจำศูนย์บัณฑิต วิทยาเขตนครราชสีมา
- กรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มจร.วช.นม.
- กรรมการสภาวิทยาเขตนครราชสีมา

### สถานที่ทำงานปัจจุบัน

- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย  
 วิทยาเขตนครราชสีมา

### ประวัติการศึกษาทางธรรม

พ.ศ. 2529      นักธรรมชั้นเอก  
 จากสำนักศาสนศึกษาวัดเดิม  
 อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา  
 พ.ศ. 2536      เปรียญธรรม 4 ประโยค  
 จากสำนักศาสนศึกษาวัดพระนารายณ์  
 มหาราชวรวิหาร อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

## ประวัติการศึกษาทางโลก

- พ.ศ. 2526      ระดับประถมศึกษา  
จากโรงเรียนบ้านหนองหลักสามัคคี  
อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา
- พ.ศ. 2532      ระดับมัธยมศึกษา  
จากโรงเรียนวิสุทธิพรตพิทยาคม วัดเดิม  
อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
- พ.ศ. 2539      Certificate Of Diploma  
( In teaching English )  
จาก Department of Hindi and English  
มหาวิทยาลัยนาคปุรี ประเทศอินเดีย
- พ.ศ. 2542      หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู ( ป.วค.)  
จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย  
วิทยาเขตนครราชสีมา
- พ.ศ. 2537      ระดับปริญญาตรี หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต  
คณะมนุษยศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ  
จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย  
วิทยาเขตนครราชสีมา
- พ.ศ. 2540      ระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาศาสตร์  
( M.A.= Master Of Art In Linguistics )  
จากมหาวิทยาลัยนาคปุรี ประเทศอินเดีย
- พ.ศ. 2552      ระดับปริญญาเอก สาขาวิชา วัฒนธรรมศาสตร์  
จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประเทศไทย

## ผลงานทางวิชาการที่จัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม ([www.mcunkr.ac.th](http://www.mcunkr.ac.th))

- พ.ศ. 2542      ภาษาอังกฤษศึกษา
- พ.ศ. 2544      หนังสือ หลักการแปล
- พ.ศ. 2546      หนังสือภาษาอังกฤษ 1

**ผลงานวิจัยสำเร็จเป็นรูปเล่มพิมพ์เผยแพร่ (www.mcunkr.ac.th)**

พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไข

ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ ๑-๒

ของนิสิตชั้นปีที่ ๑ ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

พ.ศ. ๒๕๔๗ เรื่อง การเขียนประโยคภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง

ของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ ๓

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาเขตนครราชสีมา

พ.ศ. ๒๕๕๓ การศึกษาสภาพความต้องการและปัญหาการใช้

สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

ของอาจารย์ผู้สอน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ

ราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

พ.ศ. ๒๕๕๔ การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑/๕

โรงเรียนจักราชวิทยา จังหวัดนครราชสีมา

**ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ**

พ.ศ. ๒๕๓๔ – ปัจจุบัน

( ระยะเวลามากกว่า ๒๗ ปี )

**ตำแหน่งทางวิชาการ**

พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์

สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ

**คติธรรมในการดำเนินชีวิต**

“ มองโลกในแง่ดี

และดำเนินชีวิตตามทางสายกลาง ”